

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Lucyna Gurbin
Protokolant:	stażysta Dominika Flader

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 grudnia 2016 roku

sprawy z powództwa **T. S.**

przeciwko **Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w T.**

o zapłatę

ORZECZ:

1. Oddalić powództwo.
2. Opłatą od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony obciążyć Skarb Państwa.
3. Nie obciążać powoda kosztami zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód T. S. w dniu 19.05.2015r. złożył zaskarżenie na decyzję z dnia 6.05.2015r. nr (...)AC. (...)444.2.15 odmawiającej wypłaty należności z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i wniósł o anulowanie i umorzenie decyzji, zasądzenie obowiązku wypłaty należnych świadczeń przez Fundusz Świadczeń Gwarantowanych Wojewódzkiego Urzędu Pracy w T.. W uzasadnieniu powód podnosił, iż w dniu 14.05.2015r. otrzymał pocztą pismo z dnia 6.05.2015r. nr (...)AC. (...)444.1.15 o charakterze decyzji administracyjnej, odmawiające wypłaty powodowi należności z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Powód podnosił, że w uzasadnieniu Wojewódzki Urząd Pracy jednoznacznie stwierdził, że zatrudnienie w wyższej szkole niepublicznej jaką jest (...) Szkoła Wyższa w G. na umowę o pracę nie uznaje się za zatrudnienie przez pracodawcę. W piśmie o charakterze decyzji administracyjnej nie wskazano informacji o możliwości odwołania – nie wskazując organu odwoławczego ani terminu, w jakim jest możliwość odwołania się. Wskazał możliwość zaskarżenia, nie precyzując terminu. Według powoda twierdzenie, zawarte w uzasadnieniu decyzji nie ma podstawy prawnej. Powód powoływał się na art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - k.p., gdzie widnieje zapis, iż pracodawcą jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniają pracowników. Powód wskazywał, iż warunkiem wypłaty świadczeń przez FGŚP z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych jest wystąpienie niewypłacalności pracodawcy. Uczelnia im. H., czyli dawna (...) Szkoła Wyższa jest niewypłacalna, z uwagi na fakt umorzenia egzekucji wynagrodzeń pracowniczych, w tym powoda przez komornika z G.. Powód powoływał się na postanowienie komornika z dnia 20.01.2015., gdzie zapisano że „dalsza egzekucja okazała się bezskuteczna, ponieważ w toku postępowania

egzekucyjnego ustalono, że dłużnikowi nie przysługują żadne wierzytelności. Dłużnik nie jest właścicielem żadnych nieruchomości”. Powód wskazywał, że w uzasadnieniu decyzji powyższych nie podniesiono.

Pozwany wniósł odpowiedź na pozew dnia 30.06.2015r. domagając się oddalenia powództwa oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany podtrzymał swoje stanowisko o odmowie wypłaty świadczeń pracowniczych ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. O odmowie poinformowano powoda pismem z dnia 6.05.2015r. Pozwany podnosił iż roszczenia powoda nie są zgodne z przepisami ustawy z dnia 13.07.2006r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. 2014r., poz. 272 z późn. zm.) Pracodawca powoda nie jest pracodawcą w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych. (...) Szkoła Wyższa w G. ul. (...) została zarejestrowana i nadal figuruje w Rejestrze uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych. Jak stanowi art. 2 ust. 1 cytowanej ustawy, przepisy ustawy stosuje się w przypadku niewypłacalności pracodawcy będącego przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2.07.2004r. o swobodzie działalności gospodarczej, o ile w przypadku przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – odrębne przepisy nie wyłączają możliwości ogłoszenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej upadłości takiego pracodawcy i jednocześnie zatrudnia, zgodnie z przepisami polskiego prawa, co najmniej jedną osobę fizyczną, w związku z prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalnością gospodarczą. Pracodawcą powoda jest uczelnia działająca w oparciu o przepisy ustawy – prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 27.07.2005r. zarejestrowana w Rejestrze Uczelni Niepublicznych, prowadzonym przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod numerem wpisu 275 jako Uczelnia H. z siedzibą w G. (po zmianie nazwy od dnia 30.04.2014r.) (...) Szkoła Wyższa rozpoczęła działalność od dnia 20.08.2003r. Posiada nadany numer REGON oraz jest podatnikiem i płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne. Ponadto pozwany wskazywał że według US w G. ostatnią deklarację złożono 30.03.2015r. a (...) Oddział w T. Inspektorat w G. poinformował pozwanego, że płatnik składek zgłasza do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego 44 osoby. Również PIP prowadziła 4 kontrole w (...) które potwierdziły fakt niewypłacania wynagrodzeń za pracę począwszy od grudnia 2012r. Pozwany wyjaśniał również że zgodnie z odpisem z rejestru uczelni niepublicznych założycielem pozwanego jest Stowarzyszenie (...) w G.. Podmiot ten zarejestrowany jest w KRS – Rejestrze Stowarzyszeń pod numerem KRS (...), zgodnie z art. 2 ustęp 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy nie zachodzi niewypłacalność pracodawcy. Stowarzyszenie jako pracodawca jest wyłączona z zakresu podmiotowego z ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych. Pracodawca powoda nie posiada zdolności upadłościowej, stosownie do przepisu art. 6 ustęp 6 ustawy z dnia 28.02.2003r. prawo upadłościowe i naprawcze. Według pozwanego skoro przepisy wyłączają możliwość ogłoszenia upadłości uczelni to tym samym uczelnia nie ma nawet obowiązku opłacania składek na FGŚP za zatrudnionych pracowników. Ponadto z ustawy z dnia 27.07.2005r. prawo o szkolnictwie wyższym wynika że prowadzenie przez uczelnię działalności dydaktycznej, naukowej, badawczej doświadczalnej, artystycznej, sportowej, rehabilitacyjnej lub diagnostycznej nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2.07.2004r. o swobodzie działalności gospodarczej. Także pozwany opisywał czynności podjęte w związku ze złożeniem przez powoda wniosku o zapłatę przez pozwanego wynagrodzenia za okres od lipca do września 2013r. i ekwiwalentu pieniężnego za urlop. Ostatecznie pozwany podniósł że w przypadku wystąpienia niewypłacalności pracodawcy Fundusz może zaspokoić należności pracownicze pozostające w związku czasowym pomiędzy datą ustania stosunku pracy a datą niewypłacalności, które nie może przekroczyć 9 miesięcy licząc od daty ustania stosunku pracy. Zatem maksymalnie do dnia 30.06.2014r. Pozwany ustalił tymczasem, że Uczelnia im. E. H. w G. składa na stronie internetowej zapowiedź nowej oferty dydaktycznej na rok akademicki 2015/2016.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Sąd Rejonowy w Grudziądzu Wydział IV Pracy wyrokiem z dnia 6.08.2013r. zasądził na rzecz powoda kwoty tytułem wynagrodzeń za okres od stycznia 2013r. do czerwca 2013r. i postanowieniem z dnia 9.08.2013r. nadał klauzulę wykonalności temu wyrokowi, a następnie wyrokiem z dnia 16.12.2013r. Sąd zasądził na rzecz powoda wynagrodzenia za miesiąc od lipca do września 2013r. i zasądził na rzecz powoda ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy nadając postanowieniu z dnia 17.12.2013r. klauzulę wykonalności. Postanowieniem z dnia 20.01.2015r. komornik sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Powód złożył wniosek o

zapłatę należności wynikających z wynagrodzenia do Marszałka województwa (...) o wypłatę świadczeń z FGŚP. W dniu 6.05.2015r. (...) w T. odmówił wypłaty zawnioskowanych przez powoda świadczeń pracowniczych.

Sąd zważył co następuje :

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny. Dowody z dokumentów załączone przez strony były wiarygodnie i nie budziły żadnych zastrzeżeń (karta 26-48). Ustawa z dnia 13.07.2006r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (t.j. Dz. U. 2016 poz. 1256) stwarza możliwość zaspokajania wskazanych w ustawie należności na rzecz pracownika w razie niemożności ich zaspokojenia z powodu niewypłacalności pracodawcy. W pierwszej kolejności należy odnieść się do ustalenia jaki status miał i ma pracodawca powoda tj. (...) Szkoła Wyższa w G., która od 30.04.2014r. nosi nazwę Uczelni im. E. H. z siedzibą w G.. Zgodnie z wpisem do KRS Oddział Wojewódzki Stowarzyszenia (...) w G. który jest założycielem pracodawcy powoda jest podmiotem niewpisanym do rejestru przedsiębiorców.

Art. 2 ustęp 2 cyt. wyżej ustawy stanowi, że niewypłacalność pracodawcy o której mowa w ustępie 1 nie zachodzi w odniesieniu do osób prawnych podlegających obowiązkowi wpisu do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, o którym mowa w rozdziale 3 ustawy z 20.08.1997r. O Krajowym Rejestrze Sądowym wpisanych do rejestrów przedsiębiorców z tytułu wykonywania działalności gospodarczej, jednostek zaliczanych na podstawie odrębnych przepisów do sektora finansów publicznych, a także osób fizycznych prowadzących gospodarstwo domowe i zatrudniających osoby wykonujące prace zarobkową w tym gospodarstwie.

Słuszne jest stanowisko pozwanego, że wobec podmiotowego wyłączenia pracodawcy powoda ustawa o ochronie roszczeń pracowniczych nie może być stosowana. Dlatego też nie ma podstaw prawnych do uznania żądań powoda za zasadne. Pozostałe kwestie w cenie Sądu co do rozumienia pojęcia niewypłacalności lub czasokresu za który powód mógłby domagać się należności jest bezprzedmiotowe.

Dlatego orzeczono jak w sentencji wyroku. W zakresie kosztów sąd zastosował do powoda art. 102 k.p.c uznając, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek do nie obciążania powoda kosztami w tym zastępstwa procesowego. Powód nie otrzymał należności od pracodawcy z tytułu zatrudnienia – wynagrodzenia wobec bezskuteczności egzekucji komorniczej i mógł być całkowicie przekonany o zasadności swoich roszczeń. Ponadto przesłanki formalno-prawne nie pozwoliły na uwzględnienie roszczeń powoda. Dlatego Sąd uznał, że ponoszenie przez powoda kosztów w tych okolicznościach jest niegodziwe.